

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดขอบเขตของวิทยุกระจายเสียงให้เหมาะสม และชัดเจน (แก้ไขบทนิยามคำว่า “วิทยุกระจายเสียง” (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) กำหนดให้ประกาศ กสทช. ที่อนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ต้องระบุประเภทของใบอนุญาตตามแผนแม่บทบริหารคลื่นความถี่ (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๑)

(๓) กำหนดให้การขอใบอนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง กิจการวิทยุโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กสทช. ประกาศกำหนดโดยแยกตามประเภทของใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๑/๑ มาตรา ๔๑/๒ มาตรา ๔๑/๓ มาตรา ๔๑/๔ มาตรา ๔๑/๕ มาตรา ๔๑/๖ มาตรา ๔๑/๗)

(๔) กำหนดเงื่อนไข และหลักเกณฑ์อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตแต่ละประเภท (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีบทบัญญัติบางประการที่จำกัดความสามารถในการประกอบอาชีพของภาคประชาชน เอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มทุนธุรกิจใหญ่ และจำกัดความสามารถในการแข่งขันอย่างเสรีเป็นธรรม ไม่สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๖๐ จึงสมควรแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง และเป็นการส่งเสริมการสร้างเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น และส่งเสริมภาคประชาชนให้ประกอบกิจการสถานีวิทยุท้องถิ่นชุมชนได้อย่างเสรีและเป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

W.P.

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

“มาตรา ๔๑ ผู้ใดประสงค์จะใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการวิทยุกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์หรือกิจการโทรคมนาคม ต้องได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กสทช. ประกาศกำหนด โดยประกาศดังกล่าวต้องระบุแยกประเภทของใบอนุญาต ตามแผนแม่บทบริหารคลื่นความถี่”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๑/๑ มาตรา ๔๑/๒ มาตรา ๔๑/๓ มาตรา ๔๑/๔ มาตรา ๔๑/๕ มาตรา ๔๑/๖ และมาตรา ๔๑/๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

“มาตรา ๔๑/๑ ใบอนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์หรือกิจการโทรคมนาคม ประเภทเพื่อความมั่นคงของรัฐ หรือความปลอดภัยสาธารณะให้ออกสำหรับกิจการกองบัญชาการทหารสูงสุด กองบัญชาการกองทัพบก กองบัญชาการกองทัพอากาศหรือหน่วยงานในสังกัด สำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือหน่วยงานในสังกัด สำนักพระราชวัง กรมประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หน่วยงานในสังกัดวิทยุการบินต่าง ๆ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารบริการสาธารณะ

มาตรา ๔๑/๒ ใบอนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์หรือกิจการโทรคมนาคมประเภทเพื่อสาธารณะประโยชน์ ให้ออกสำหรับกิจการเพื่อส่งเสริมความรู้ การศึกษา การศาสนา วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม การเกษตร อุตสาหกรรม สุขภาพอนามัย การกีฬา การส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน หรือกิจการเพื่อสาธารณประโยชน์อื่นรวมทั้งกิจการเพื่อรักษาระบบประชาธิปไตย และกิจการบริการและกระจายข้อมูลข่าวสารระหว่างภาครัฐกับประชาชน

มาตรา ๔๑/๓ ใบอนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์หรือกิจการโทรคมนาคม ประเภทเพื่อบริการชุมชน ให้ออกสำหรับกิจการอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แจ่งเตือนภัย อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย หรือภัยพิบัติอื่น รวมทั้งกิจการรับเรื่องราวร้องทุกข์ การสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน การบริการข้อมูลจากภาครัฐสู่ชุมชนการสร้างความรู้เข้าใจอันดีเพื่อให้เกิดความปรองดองในชุมชน การเผยแพร่ศิลปะ วัฒนธรรมของชุมชน การเชิดชูบุคคลที่เป็นตัวอย่างอันดีที่ทำความประโยชน์ให้กับชุมชนและประเทศชาติ ตลอดจนกิจกรรมที่มีได้ขัดต่อศีลธรรมอันดีและความสงบสุขของชุมชน

มาตรา ๔๑/๔ ใบอนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์หรือกิจการโทรคมนาคม ประเภทเพื่อเสริมสร้างอาชีพและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ให้ออกสำหรับกิจการเพื่อเผยแพร่สินค้าอันเกิดจากการรวมตัวกันของภูมิปัญญาท้องถิ่นปราชญ์ชาวบ้าน สินค้าการเกษตรพื้นฐาน การรักษาสิ่งแวดล้อม การรักษาทรัพยากรของชาติอย่างยั่งยืนการรักษาต้นน้ำลำธาร การปลูกป่า การเพาะเลี้ยง

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

การส่งเสริมและการอนุรักษ์รักษาพืชพันธุ์อันหายาก การส่งเสริมและการอนุรักษ์รักษาพันธุ์สัตว์อันหายาก การดูแลรักษาสัตว์ที่อาศัยอยู่ตามแหล่งธรรมชาติ และสัตว์เร่ร่อน ตลอดจนการส่งเสริมหัตถกรรม และ ศิลปอาชีพหรือการสร้างงาน

มาตรา ๔๑/๕ ในกรณีที่เป็นการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการวิทยุกระจายเสียง ซึ่งเป็นการประกอบกิจการทางธุรกิจตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์หรือกิจการโทรคมนาคม ให้แยกใบอนุญาตออกเป็น สี่ประเภทดังนี้

(๑) ใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจระดับชาติ ออกให้สำหรับกิจการวิทยุกระจายเสียงที่มีพื้นที่ให้บริการคลื่นความถี่ด้วยแรงส่งไม่เกินห้าพันวัตต์

(๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจระดับภูมิภาค ออกให้สำหรับกิจการวิทยุกระจายเสียงที่มีพื้นที่การให้บริการคลื่นความถี่ด้วยแรงส่งไม่เกินสามพันวัตต์

(๓) ใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจระดับจังหวัด ออกให้สำหรับกิจการวิทยุกระจายเสียงที่มีพื้นที่การให้บริการคลื่นความถี่ด้วยแรงส่งไม่เกินหนึ่งพันวัตต์

(๔) ใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจระดับ ชุมชน หรือชุมชนท้องถิ่น ออกให้สำหรับกิจการวิทยุกระจายเสียง ที่มีพื้นที่การให้บริการคลื่นความถี่ด้วยแรงส่งไม่เกินห้าร้อยวัตต์

การกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้คำนึงถึงประโยชน์ในการจัดสรรทรัพยากรคลื่นความถี่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า การป้องกันการผูกขาด การส่งเสริมการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม การให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ สดภาระของผู้บริโภค และการคุ้มครองสิทธิของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจด้วย

การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการวิทยุกระจายเสียง ที่ก่อให้เกิดหรืออาจเกิดการรบกวนหรือทับซ้อน กับคลื่นความถี่ที่ได้รับอนุญาตอยู่ก่อนแล้วจะกระทำมิได้”

มาตรา ๔๑/๖ การยื่นคำขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่ กสทช. ประกาศกำหนด เว้นแต่การประกอบกิจการทางธุรกิจ ตามมาตรา ๔๑/๕ ให้ถือว่า เป็นการยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์หรือกิจการโทรคมนาคมด้วย และเมื่อ กสทช. อนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่แล้วให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้มีและใช้เครื่องวิทยุคมนาคมและตั้งสถานีวิทยุคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมด้วย

มาตรา ๔๑/๗ การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการวิทยุกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์หรือ กิจการโทรคมนาคม ต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น ในด้านการศึกษาวัฒนธรรมความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะอื่น รวมทั้งต้องเปิดโอกาสให้มีการ

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

แข่งขันกันอย่างเสรีและเป็นธรรม และต้องดำเนินการในลักษณะที่มีการกระจายการใช้ประโยชน์โดยทั่วถึงในกิจการด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมแก่การเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะในการส่งเสริมรายการวิทยุกระจายเสียงที่มีเนื้อหาสร้างสรรค์สังคม หรือรายการสำหรับเด็กและเยาวชน ทั้งนี้ให้ กสทช. กำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดเวลาให้รายการดังกล่าวได้ออกอากาศในช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มเป้าหมาย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๒ ให้ กสทช. มีอำนาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตแต่ละประเภทตามมาตรา ๔๑/๑ มาตรา ๔๑/๒ มาตรา ๔๑/๓ มาตรา ๔๑/๔ โดยแยกเป็นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการ ซึ่งต้องชำระเมื่อได้รับใบอนุญาตและต้องชำระเป็นรายปีในอัตราที่เหมาะสมกับประเภทของใบอนุญาต แต่มิให้เกินร้อยละสองของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายจากยอดสรุปบัญชีประจำปี และนำส่งเป็นรายได้ของสำนักงาน กสทช. เว้นแต่ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจตาม มาตรา ๔๑/๕ ให้ชำระเป็นรายปีในอัตรา ดังต่อไปนี้

- (๑) ใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจระดับชาติ ให้ชำระค่าธรรมเนียมในอัตราห้าหมื่นบาทต่อปี
- (๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจระดับภูมิภาค ให้ชำระค่าธรรมเนียมในอัตราสามหมื่นบาทต่อปี
- (๓) ใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจระดับจังหวัด ให้ชำระค่าธรรมเนียมในอัตราหนึ่งหมื่นบาทต่อปี
- (๔) ใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจระดับชุมชนหรือชุมชนท้องถิ่น ให้ชำระค่าธรรมเนียมในอัตราห้าพันบาทต่อปี

กสทช. มีอำนาจที่จะประกาศ กำหนด เปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ตามความเหมาะสมของระยะเวลา และตามการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจของบ้านเมืองได้ โดยเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเห็นชอบ

มาตรา ๔๓ ใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการวิทยุกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์หรือกิจการโทรคมนาคม เป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ได้รับใบอนุญาตจะโอนแก่กันมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ กสทช. ประกาศกำหนด

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการวิทยุกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์หรือกิจการโทรคมนาคม ต้องประกอบกิจการด้วยตนเองจะมอบการบริหารจัดการทั้งหมดหรือบางส่วนหรือยินยอมให้บุคคลอื่นเป็นผู้มีอำนาจประกอบกิจการแทนมิได้ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตตกอยู่ในสถานะตามวรรคหนึ่ง แต่การให้บุคคลอื่นเช่าเรลาดำเนินรายการบางช่วงเวลาอาจกระทำได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กสทช. กำหนด

ใบอนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์หรือกิจการโทรคมนาคมให้มีอายุไม่เกินสิบปี การยื่นขอต่อใบอนุญาตและการพิจารณามีคำสั่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่คณะกรรมการ กสทช. ประกาศกำหนด

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการวิทยุกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์หรือกิจการโทรคมนาคมผู้ใดมิได้ประกอบกิจการที่ใช้คลื่นความถี่นั้นภายในระยะเวลาที่ กสทช. กำหนด หรือนำคลื่นความถี่ไปใช้ในกิจการนอกวัตถุประสงค์ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการประกอบกิจการที่ใช้คลื่นความถี่ หรือกระทำการอันมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในมาตรา ๒๗ (๑๐) และ (๑๕) หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัตินี้ให้ กสทช. ดำเนินการเพื่อให้มีการแก้ไขให้ถูกต้องหรือมีคำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน”

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

**ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗๔ กำหนดให้ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติตามพระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นองค์กร ตามมาตรา ๖๐ วรรคสาม มีอำนาจจัดสรรคลื่นความถี่ ซึ่งเป็นทรัพยากร สื่อสารของชาติ เพื่อประโยชน์สาธารณะการดำเนินการต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชน ในระดับชาติและระดับ ท้องถิ่น รวมทั้งต้องจัดให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการสื่อมวลชนสาธารณะ ทั้งนี้ กฎหมายที่ นำมาใช้บังคับ ได้แก่ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับ เจตนารมณ์รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญก่อให้เกิดผลกระทบ ต่อทุกภาคส่วน สร้างความเหลื่อมล้ำในสังคม ทั้งเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการประกอบกิจการ หรือการให้บริการ และการให้บริการของประชาชน อีกทั้งเป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพในการประกอบกิจการ หรือการประกอบอาชีพ และสิทธิรอนเสรีภาพสื่อ โดยไม่มีความเสมอภาคในกฎหมายและไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่าง เท่าเทียมกัน ทั้งนี้ได้บัญญัติให้มีการแข่งขันกันโดยเสรีและเป็นธรรมอย่างแท้จริง ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบในการ ดำเนินการหลายประการ ดังนั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประเทศชาติ จึงเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่น ความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังนี้

๑. โดยเนื้อหาสาระเริ่มจากบทนิยาม ความหมายของคำว่า “วิทยุกระจายเสียง” ตามมาตรา ๔ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มิได้สอดคล้องกับความหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญ แต่บัญญัติให้เชื่อมโยงโดยการนำเอาพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ มาใช้บังคับ ทั้งที่วิทยุกระจายเสียงและวิทยุคมนาคมเป็นคนละประเภท

๒. การบัญญัติให้มีวิธีคัดเลือกโดยวิธีการประมูลคลื่นความถี่ผู้ประกอบการวิทยุกระจายเสียง บางประเภท ถือว่าเป็นการแข่งขันโดยผิดวิธีและผิดหลักการ ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการบางกลุ่มที่มีจำนวน ทุนทรัพย์น้อยไม่ถึงเกณฑ์ขั้นสูงในการประมูล ไม่มีโอกาสชนะการประมูล ทำให้หมดโอกาสในการมีส่วนร่วมในการ

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ดำเนินการสื่อสารมวลชนสาธารณะ ซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติ โดยอาจนำมาซึ่งความวุ่นวายและส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศชาติได้

๓. พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง เนื่องด้วยหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการประมูลกิจการด้านโทรคมนาคม (๓ G) ที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่ามีพฤติกรรมเข้าลักษณะฮั้วการประมูล มีผลกระทบต่อรายได้ การเงิน และการคลังของประเทศอย่างรุนแรง รวมทั้งมีผลกระทบต่อสภาพการจ้างงาน

๔. อัตราโทษที่จะลงกับผู้ประกอบกิจการแต่ละประเภทก็ไม่ชอบธรรม โดยตามความเป็นจริง การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงจะแตกต่างจากกิจการวิทยุโทรทัศน์มาก ทั้งเรื่องที่มาของรายได้ที่รับจากการประกอบกิจการ เช่น อัตราค่าโฆษณา ค่าเช่าเวลา รวมทั้งสถานที่ตั้ง บุคลากร จำนวนทุนทรัพย์ ระยะเวลาที่ส่งสัญญาณการให้บริการคลื่นความถี่ รวมทั้งผลประโยชน์ที่ได้รับอื่น ๆ แต่ทั้งสองกิจการจะได้รับโทษเท่ากัน ทั้งทางปกครอง และทางอาญา ทั้งที่วิทยุโทรทัศน์ บางสถานที่มีอัตราค่าโฆษณานานาที่หลายแสนบาทผลกระทบจากค่าปรับย่อมน้อยกว่า และระยะเวลาการได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการก็ไม่เท่ากัน วิทยุกระจายเสียงได้รับอนุญาตไม่เกิน ๗ ปี วิทยุโทรทัศน์ได้รับอนุญาตไม่เกิน ๑๕ ปี เป็นต้น แต่อัตราโทษกลับให้รับเท่ากัน ที่ผ่านมากสทช. มีความสามารถเพียงออกใบอนุญาตให้ทดลองประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงชั่วคราวไม่เกินหนึ่งปี โดยออกให้ไม่กี่สถานี และเป็นการออกประกาศโดยไม่มีอำนาจ แต่ออกโดยอาศัยช่องว่างของพระราชบัญญัติฉบับที่เป็นปัญหานี้

๕. พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่มีหมวดอุทธรณ์ให้กับผู้ประกอบกิจการได้มีโอกาสโต้แย้งคำสั่งของ กสทช. ทุกกรณี ถือว่าเป็นกฎหมายปิดปาก และจำกัดสิทธิการประกอบอาชีพของประชาชน

๖. ปัจจุบันประเทศไทยได้มีวิวัฒนาการทางด้านการสื่อสารเป็นอย่างมาก เพื่อให้เท่าทันกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีทางด้านการสื่อสาร โดยได้มีภาครัฐและภาคเอกชนประกอบกิจการและให้บริการคลื่นความถี่เป็นจำนวนมาก จึงเห็นควรให้แยกกิจการวิทยุกระจายเสียง ระบบเอฟเอ็มซึ่งมีมากกว่าหมื่นคลื่นออกจากกิจการวิทยุโทรทัศน์ โดยอาศัยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๐ วรรคสาม ซึ่งกำหนดให้องค์กรภายในของรัฐ ออกมาตรการป้องกันกระทำที่มีผลเป็นการขัดขวางเสรีภาพในการรับรู้หรือปิดกั้นการรับรู้ข้อมูลหรือข่าวสารที่ถูกต้องตามความเป็นจริงของประชาชน ซึ่งจะง่ายต่อการกำกับดูแลอย่างทั่วถึง